

CUM SĂ AVEM PĂRTĂȘIE

„...crede numai

Toate sunt cu puțință, trebuie doar să crezi;

Doar să crezi, doar să crezi,

Toate sunt cu puțință, numai să crezi.”

Să ne plecăm capetele pentru un moment de rugăciune. Tată Ceresc, Îți aducem toată lauda și slava pentru dragostea și harul Tău, pentru că ai lăsat porțile cerului ca să vii pe pământ să ne răscumperi pe noi, nevrednicii, și să ne dai această minunată părtășie, fiind curățați de toată nedreptatea prin Sângele lui Isus, Fiul Tău. Îți mulțumim pentru tot ce ai făcut pentru noi, și ne rugăm ca lucrarea din seara aceasta să aibă parte de un final măreț. Îngăduie ca și în seara aceasta să îi vad pe toți oamenii suferinzi ieșind de aici complet sănătoși. Mântuiește toți păcătoșii, Doamne, căci Te rugăm să faci aceasta și ne încredințăm Ție, în Numele lui Isus. Amin.
Așezați-vă.

Oamenii ca voi fac lumea aceasta un loc minunat în

care să trăiești. Din pricina aceasta ne este atât de greu să ne gândim că într-o zi va trebui s-o părăsim și să ne despărțim pentru puțin timp. Dar peste toate rămâne faptul că știm că vom fi din nou împreună în veșnicie, când nu va mai fi despărțire.

Și de data aceasta, ca de fiecare dată când ajung în Chicago, am avut o întâlnire minunată cu oamenii Domnului de aici, am avut părtășie și l-am văzut împreună pe Domnul Isus vindecând suferinzi. Vreau să mulțumesc slujitorilor și în special fratelui Joseph, care se află aici și care îmi este prieten apropiat. Am învățat să-l iubesc pe fratele Joseph din toată inima. Cred că el știe aceasta, că mă iubește și că acesta a fost motivul pentru care mi-a cerut să vin la Chicago. Îi mulțumesc din toată inima, lui și vouă deopotrivă, pentru acea invitație minunată.

E adevărat că plănuiesc să plec curând. Aș vrea să mulțumesc, ... cred că este vorba de o doamnă; nu știu dacă a plănuit asta din timp, dar mi-a trimis o scrisoare în care îmi spunea că are o proprietate sus în Colorado și că vrea să mi-o doneze. Este un lucru foarte frumos din partea ta, surioară, dacă ești cumva aici printre noi.

Billy a făcut o tură și a venit să-mi aducă darurile din partea voastră, a fiecăruia, chiar și cutiile cu

prăjituri.

Apreciem aceasta. Iosif e prea mic, dar Sarah si Rebekah îi vor ține locul; așa că toate darurile vor fi apreciate, fiecare lucru, cât de mic, fiecare înseamnă ceva.

Acum câteva zile, un bărbat i-a dăruit fiului meu o pușcă. Voi știți cât de mult îmi place să vânez. Și nu doar să vânez, ci îmi place să fiu în pădure. Pur și simplu îmi place. În ce privește puștile și celelalte lucruri pe care mi le dăruiesc oamenii... n-aș putea să mă lipsesc de ele; nimic n-ar putea să mă facă să le vând.

Dacă ar fi vorba de un lucru cumpărat de mine, iar cineva ar veni și mi-ar zice: „Frate Branham, îmi place și aș vrea să am și eu așa ceva”, i-aș spune: „Îndrăznește și ia acel lucru!”. Dar dacă este ceva ce am primit de la cineva, acel lucru nu se poate da. Singurul mod în care cineva ar putea să obțină un astfel de lucru ar fi să mi-l ia când sunt întors cu spatele; pentru că apreciez toate lucrurile primite, nu contează despre ce e vorba.

Toate lucrurile mărunte, despre care ați putea crede că nu înseamnă nimic și pe care mulți le-ar arunca, fel de fel de mărunțișuri, scoici din Africa și multe astfel de lucruri, eu le păstrez și nu

le uit, pentru că vin de la cineva.

Gipsy Smith povestea odată despre cel mai important dar pe care l-a primit vreodată – în afara mântuirii. El spunea că într-o seară urma să primească niște daruri de dragoste de la mulțime. Cred că, de altfel, așa a și ajuns să fie dat afară din Armata Salvării, pentru că a acceptat un dar, mi se pare că un ceas sau așa ceva. Așa ceva este interzis în Armata Salvării.

Toată mulțimea dorea să-i facă donații, daruri, din dragoste. Si au făcut-o din adâncul inimilor lor. Mulți dintre ei sunt în slavă acum, și și-au primit răsplata pentru că l-au ajutat pe acel minunat bărbat al Domnului. El povestea un lucru extraordinar. Într-o seara, când se pregătea să părăsească audiența, în spatele cortinei aștepta o fetiță îmbrăcată sărăcăcios, cu un mic dar în mână, înfășurat bine. Ea i-a spus: „Asta este pentru domnul Smith; e tot ce am, un dar pe care i-l fac cu dragoste.” Când a ieșit și a desfăcut pachetulul, a văzut că era o acadea, puțin suptă într-o parte. Dar asta era tot ce putea ea să-i dăruiască.

El obișnuia să povestească cum a primit acea acadea. Așa a fost; era tot ce avea ea. Știți, Cel care a văzut văduva dând doi bănuți la Templu ca zeciuală (Marcu

12.42), a văzut și acea acadea, nu credeți? Cu siguranță că a văzut-o, căci El vede tot. Nu contează cât de nesemnificativă părea, căci Isus a spus: „Nu se vând oare două vrăbii cu un ban?” (Matei 10:29). Banul, moneda despre care se vorbește aici valora un sfert din bănuțul de care am vorbit înainte. O pătrime dintr-un ban din acela însemna valoarea a două vrăbii. Cât de neînsemnat! Dar El a adăugat: „Totuși, nici una din ele nu cade pe pământ fără voia Tatălui vostru.” (Matei 10:29). Înseamnă că El știe tot, nu-i așa? Atunci nu-i minunat să ne predăm inimile în fața Lui?

Aș vrea să mulțumesc fiecăruia dintre voi, păstorilor. Dacă păstorul cuiva nu este aici, dar v-a vorbit despre această adunare, transmiteți-i dragostea și salutul meu sincer. Rugăciunea mea este ca fiecare biserică să devină un mare far spiritual și să găzduiască o mare trezire. Nu-mi pasă din ce biserică faceți parte, asta nu înseamnă nimic pentru mine, și sunt sigur că nici pentru Dumnezeu. El te caută pe tine, nu biserica ta.

Fratele Joseph mi-a spus că în serile în care voi fi aici vor fi făcute donații pentru mine. Apreciez asta foarte mult; probabil că frații tocmai numără aceste donații iar după adunare îmi vor da cecul. Vă mulțumesc. Aș fi vrut să nu fie nevoie să accept, dar am petrecut o mulțime de

timp peste ocean și nu am fonduri. Din când în când trebuie să
am adunări și
aici, în America. Cheltuielile mele se ridică la o sută de
dolari pe zi, pentru
toată echipa mea, indiferent de locul unde mă aflu. Și mă
afund mult, mult,
mult de tot în datorii. Apoi avem câteva adunări, primesc
donații și mă mai
redresez un pic. Dar imediat apare cineva care dorește să mă
sponsorizeze
pentru călătorii peste ocean, și atunci plec acolo să predic
Evanghelia.

Ultimele
două ocazii au fost în legătură cu Oamenii de Afaceri
Creștini, care m-au
trimis în locuri unde n-a fost nevoie să plătesc nici măcar un
singur bănuț. Ei
nu-mi pot da bani, pentru că asta ar însemna un dar pentru
mine personal, dar
îmi pot plăti cheltuielile de drum. Le sunt foarte
recunoscător pentru aceasta.
Acum câteva zile, cineva a făcut o donație care-mi va permite
să trec din nou
oceanul, în Palestina, când Domnul mă va îndrepta într-acolo.
Acesta este un
lucru foarte bun, așa că îi sunt foarte recunoscător; și sunt
recunoscător
pentru toate celelalte lucruri. Peste toate acestea, Îi sunt
recunoscător lui
Isus Hristos care face ca noi să ne putem întâlni.

Fratele Joseph vorbea despre casa mea, despre soția
mea. Dacă este cineva cu numele Branham care merită admirație
și mulțumire,

aceasta este soția mea. Așa este. Ea este cea care merită. La 36 de ani, are parul complet alb. E doar o fată dar nu știe ce-i odihna. Și avem multe greutăți în orașul nostru. Scuzați-mă. (Fratele Branham tușește.) Acolo am crescut. Săptămâna aceasta, ea a încercat să ofere orice sumă numai să găsească pe cineva care să aibă grijă de Iosif cât timp ar fi venit aici să petreacă împreună cu noi aceste ultime două seri. Am oferit unor femei chiar și 35-40 de dolari pe săptămână ca să aibă grijă de copii; atât aveau de făcut. Dar nu am găsit pe nimeni, iar situația asta nu e de o săptămână sau două, ci de vreo doi sau trei ani.

Astfel, se pare că Duhul Sfânt mă îndepărtează de Jeffersonville, de aceea, caut locul către care vrea El să merg. Îmi place Chicago, dacă aici vrea să ajung, sau oriunde în altă parte. Așa că aș vrea să vă rugați și voi pentru mine, ca să iau decizia cea bună. Dar nu mai pot sta mult, și se pare că sunt și alte lucruri. Nu e nimic; nimeni nu e împotriva mea, din câte știu, căci dacă ar fi, cu siguranță aș fi la ușa lui de dimineață bună, ca să aflu motivele. Dar este vorba de Duhul Sfânt.

Vă amintiți de Iacov, când lucrurile începuseră să meargă rău (vedeți?); avea un dor, și... nimic nu mai era la fel, așa că a trebuit să plece; să se întoarcă acasă. De aceea, și eu voi

merge oriunde mă va
îndrepta Duhul Sfânt.

Aceasta este vacanța mea înaintea luptei celei mari
care urmează anul viitor. Ca și anul trecut, Oamenii de
Afaceri Creștini îmi
sponsorizează o călătorie pe care altfel nu mi-aș fi permis-o.
O să cobor pe
Râul Somonilor, Râul Fără întoarcere. (Râu
în statul Idaho). Zece zile cu pluta, plutind pe valuri. Avem
de
străbătut cascade de până la zece metri înălțime, așa că este
o călătorie dură,
dar am să fiu înapoi în casa Domnului. Îmi place aceasta.

De data aceasta am să fiu acasă timp de patru ore,
înainte de a pleca pentru o lună. Cu voia Domnului, am să
cobor acest Râu fără
întoarcere, și am să-mi iau pușca dis de dimineață, uneori
înainte de a se
lumina, și am să mă duc singur în munți, am să las pușca jos
și am să mă așez
pe piscul muntelui, de unde pot privi în jur. Am să vorbesc cu
Dumnezeu tot
restul zilei. Câteodată stau două zile sub câte un copac sau
pe o stâncă. N-o
să fie prea multă vânătoare, pentru că ceea ce caut de fapt
este să fiu singur
cu Dumnezeu. Și am să mă rog pentru voi. Dumnezeu să vă
binecuvânteze.

Fie ca Cel care face Luna să strălucească și
stelele să lumineze în întuneric, pentru ca noi să putem
umbla, să fie cu voi

până ne vom reîntâlni. Dumnezeu să vă binecuvânteze pe toți.

Acum aș vrea să deschid Scriptura și să vă citesc un text. Dacă am uitat ceva... O, da, mai este ceva: îngrijitorul de aici este un om foarte drăguț. Mă cunoaște și s-a purtat foarte frumos cu mine, de aceea îl apreciez din toată inima. Mă face să mă simt tare bine primit.

Mulțumim și conducerii liceului Lane Tech, cei care ne-au lăsat să ne strângem aici. Fie ca această școală să aibă cele mai bune rezultate din America. Domnul să fie cu ei pentru că ne-au deschis ușile lor. Dacă vreodată aveți nevoie de ajutorul meu, dacă sunt aici vreunii dintre oficiali și mă aud, cu siguranță am să vin să vă ajut. Am să fac tot ce pot ca să vă ajut, deoarece știu că veți fi binecuvântați, căci v-ați deschis ușile pentru Evanghelie. Vă mulțumesc foarte mult.

Mai am o mulțime de prieteni nevăzuți care se află aici în seara aceasta. Aș vrea să le amintesc numele, dar nu pot. Ei se află aici, în despărțitura pentru orchestră, și mă ajută cu rugăciuni și cu alte lucruri. Nu știu, s-ar putea să fie și vreun muzician pe acolo. Ați putea să vă uitați la păstorul vostru aflat aici sus? A, sunt specialiștii în înregistrări, cei care înregistrează aceste mesaje. Îl cunosc pe fratele Beeler, și pe

bărbatul care stă lângă el. Nu-i cunosc numele, dar cred că este misionar pentru evrei sau pentru arabi.

Si, bineînțeles, Leo si Gene. Ei sunt lucrători pentru Evanghelie împreună cu mine. Este și fratele Alment, și celălalt frate care stă acolo; el vine cu mașina în fiecare zi la tabernacolul meu, pentru că știe că am să fiu acolo. Care e numele tău, frate? Smith, e adevărat? Smith. El vine tocmai de lângă Hammond, Gary, sau de undeva de pe acolo, cu o mașină veche. Cineva s-a uitat la bord de curând, și are cam 130.000 de kilometri, majoritatea făcuți până în Jeffersonville și înapoi.

Îl știu și pe fratele acesta, dar nu-i cunosc numele. Și multora dintre voi vă cunosc fețele, dar nu vă știu numele. Mai sunt și niște prieteni de culoare, care înregistrează aici. Domnul să vă binecuvânteze pe toți. Mulțumesc, frate Joseph. Am avut probleme cu vocea. Mulțumesc.

Noi Îl iubim din toată inima, așa că acum ne vom ocupa de o mică lecție din Scriptură, apoi vom încerca să pornim rândul de rugăciune; mâine e luni și trebuie să ajungeți la serviciu; aveți trenuri pe care trebuie să le prindeți, iar eu vă țin mereu până seara târziu. Aș vrea să mă iertați pentru aceasta. Mă entuziasmez foarte tare când

încep. Pot să numesc
asta predicare? În orice caz, când încep mă entuziasmez așa de
tare încât pierd
noțiunea timpului. Ați fost tare drăguți să rămâneți cu mine,
și asta mă face
să vă iubesc din toată inima.

Acum aș vrea să vă citesc câteva cuvinte din Biblia
lui Dumnezeu, prima epistolă a lui **Ioan 1.5-7**. Cred că vom
citi doar **versetul**
7, căci în felul acesta mai scurtăm puțin. Dar voi să citiți
acasă întregul
capitol, dacă puteți.

***„Dar dacă umblăm în lumină, după cum El
însuși este în lumină, avem partășie unii cu alții; și sângele
lui Isus
Hristos, Fiul Lui, ne curăță de orice păcat.”***

Nu este minunat?

Haideți să-L rugăm să binecuvânteze citirea
Cuvântului.

Tată ceresc, binecuvântează Cuvântul Tău în seara
aceasta, și fă-L să ajungă în fiecare inimă, să găsească o
locuință în ea și să
nu mai plece de acolo. Permite acest lucru, Doamne. Taie
împrejur buzele
nevrednicului Tău slujitor, care vorbește, și urechile tuturor
celor ce sunt
aici ca să audă. Scoate slavă din această slujbă, pentru că

cerem aceasta în
Numele lui Isus, Fiul Tău iubitor. Amin.

În seara aceasta aş vrea să vă vorbesc despre „Cum
trebuie să avem părtăşie”. Urma să continui despre copiii lui
Israel în
ţara lor, despre Iosua şi trecerea Mării Roşii, dar n-am
mai avea timp pentru rândul de
rugăciune, astfel încât să puteţi începe lucrul mâine, să
prindeţi trenurile şi
aşa mai departe.

Subiectul acesta este scurt, aşa că putem vorbi
repede despre el: despre cum fiecare persoană doreşte
părtăşie. N-am văzut pe
nimeni în toate minţile care să nu dorească părtăşie. Aşa
este, dar trebuie să
alegem bine părtăşia. Acesta este motivul pentru care toţi
aceşti oameni
nemaipomeniţi s-au strâns aici în această seară, pentru că le
place acest fel
de părtăşie. Le place părtăşia creştină.
Pentru asta ne-am adunat aici, pentru a avea părtăşie în jurul
Cuvântului.

Eu iubesc Cuvântul; nu-i aşa că şi voi Îl iubiţi?
Şi ştiţi de ce Îl iubiţi? Pentru că aveţi Duhul Sfânt în voi,
iar Biblia a spus
că *„omul nu trăieşte numai cu pâine, ci cu fiecare Cuvânt care
iese din gura
lui Dumnezeu.”* (Deuteronom 8.3; Matei
4.4). Duhul Sfânt se hrăneşte cu Cuvântul. Oamenii citesc
orice bucăţică
de literatură la care ajung. Ei ascultă la radio, merg la

biserică și așa mai departe, pentru că simt lipsa părtășiei în jurul Cuvântului.

Fie ca Dumnezeu să ne ajute în seara aceasta să ne dăm seama cum putem avea o părtășie desăvârșită. Nu contează că vin furtunile, nici dacă ai dreptate sau nu, important este că poți avea părtășie. Și o poți avea într-un singur fel, așa cum o desăvârșește dragostea ta.

Să nu mă uitați niciodată. Dacă pe unii dintre voi n-am să-i mai văd, să vă amintiți asta: tema mea este: „Dragostea le acoperă pe toate”. Cred în dragostea răscumpărătoare a Domnului Isus. Îmi place mult cântecul acesta:

„Încă de când prin credință am văzut râul

Ce se scurge din râurile Tale,

Dragostea răscumpărătoare a fost tema mea,

Și așa va fi până când voi muri.”

Ascultați-mă un moment. **Aș prefera să am o biserică în care nimeni nu știe nimic despre vreun dar duhovnicesc, dar în care toți să se iubească între ei și să-L iubească pe Isus; mai degrabă aș dori să**

am aceasta decât oricare dar duhovnicesc care lucrează în biserică. Aceasta ar putea suna cam dur pentru un grup de penticostali, dar mie tot mi-ar plăcea.

Unde sunt daruri, este și greșeală; unde sunt daruri este și confuzie; unde

sunt daruri poate exista îndoiala asupra lor, dar unde este dragoste este

desăvârșire. Așa este. Și dacă am avea dragostea desăvârșită, am avea daruri

desăvârșite, așa că începeți cu dragostea. Aceasta aduce părtășie, iar părtășia aduce daruri.

Dar de ce oamenilor le plac anumite lucruri, precum părtășia? Pentru că, la început, omul a fost făcut pentru părtășie. Oricât de

mult îmi place să vânez și să pescuiesc în natură, totuși inima mea este mai

înfometată să ajungă în vârful unui munte ca să vorbesc cu Dumnezeu. Vreau să

fiu singur; vreau să știu că nu mai e nimeni cale de o sută de mile de

jur-împrejur. Îi iubesc pe oameni, dar singurul mod în care îi pot ajuta este

să primesc mai întâi mesajul de la Dumnezeu.

Credința mea îmi spune că am la dispoziție o

eternitate pentru a avea părtășie cu fiecare din persoanele născute din nou

cărora le predic, dar vrem să scoatem cât mai mulți din întuneric, pentru că

sunt mulți frați și surori pierduți prin localuri. Seara trecută am trecut

printr-un cartier rău famat, pentru că eu și băiatul meu voiam

să vedem ce e
acolo. Astfel, i-am văzut pe toți acei oameni sărmani bând, și
neștiind ce vor
de fapt. În timp ce îi priveam, m-am gândit, „Dacă L-ar
cunoaște pe Isus al
meu, cu siguranță n-ar mai sta acolo.” Vedeți?

El este singurul care-i poate scăpa de acolo, din
haosul în care sunt; nu există nici un medicament, nimic. Un
alcoolic este
complet pierdut pentru că e afară din Isus Hristos. Așa este.
Nu există nici un
remediu. Am fost în Bowery (cartier
rău-famat din New York), în Pigalle (cartier parizian, centru
al prostituției), din Franța, prin
cele mai îngrozitoare locuri, iar acolo le-am vorbit oamenilor
și m-am rugat.
Singura nădejde pentru ei este Sângele lui Isus Hristos;
singura nădejde.

Dar ce-i face pe oameni să dorească părtășia? Așa
am fost făcuți; omul a fost făcut să aibă părtășie. Dar ce
este părtășia?

Începând de mâine, am de condus patru zile; cam
4000 km. Trebuie să conduc singur, un camion vechi. Dar
cineva, un
prieten de-al meu, a lăsat vorba în după-amiaza aceasta că va
veni cu mine tot
drumul, și se va întoarce singur cu autobuzul; face asta doar
ca să aibă
părtășie. Nu-i minunat? Apreciez acest fel de prieteni.
Dumnezeu să-i
binecuvânteze inima elvețiană. Eu îl iubesc. Vrea să călătorim
împreună timp
patru zile, peste munți și câmpii, și asta doar ca să avem

părtășie. Amândoi ne iubim ca niște frați. Apoi va trebui să ajungă cu autobuzul până în Shawano, statul Wisconsin, ca să se întoarcă. Oh, asta-mi face inima să tresalte!

Dumnezeu a dorit atât de mult să aibă părtășie cu copiii Săi, încât a venit din Slavă și a murit pentru noi ca să ne ducă în prezența Sa. Nu este minunat?

La început, omul avea părtășie. Mai întâi trebuie să avem părtășie cu Dumnezeu, apoi, nu vă îngrijorați, căci El va avea grijă de restul. Am împărțit tema în patru părți: cum să avem părtășie cu Dumnezeu; unii cu alții, și așa mai departe. Dar vreau să vorbesc numai despre unul dintre subiecte: **părtășia cu Dumnezeu**. Aș vrea să urmăresc ceasul aflat acolo, ca să fiu sigur că rugăciunea va începe la timp.

Prima părtășie, părtășia originală a oamenilor a fost cu Dumnezeu. Nu era nici o altă creatură vie pe pământ cu care Adam să poată avea părtășie; numai Dumnezeu. Apoi Dumnezeu i-a făcut un ajutor, o soție, care este parte din el.

Vă puteți imagina cum erau serile, când soarele apunea departe, spre apus, iar ultimele raze mai pătrundeau încă printre copacii măreți, mereu verzi, marea catedrală a lui Dumnezeu,

și cum se auzea
vântul prin vârful acelor copaci? Adam și Eva stăteau acolo,
în grădina lui
Dumnezeu, în marea Lui catedrală, având părtășie cu Dumnezeul
lor. Oricine își
dorește aceasta. Oricine creștin dorește să aibă părtășie, nu-i
așa? Am citit
istoriile unor oameni care și-au petrecut o bună parte din
viață umblând pe
dealuri și coborând lângă lacuri, căutând un loc în care să
aibă părtășie. Dar
nu trebuie să mergem decât la Calvar; aceea este singura cale.
Aceea este calea
spre părtășie.

Așa a fost în toate epocile, nu numai în aceasta.
Cred că Iov, cel descris în cea mai veche carte a Bibliei, își
dorea părtășia
cu El. Iov știa că există un Creator, Îl credea din toată
inima și a spus,
într-un fel copilăresc, „*O, dacă aș putea să ajung la El? Dacă
aș ști unde
locuiește El, m-aș duce până acolo, aș bate la ușă și aș sta
puțin de vorbă cu
El.*” Nu ne-ar plăcea tuturor să putem face aceasta?

Dar gândiți-vă, El este mai aproape de voi decât
ușa Lui. Ușa Lui e inima voastră, iar în seara aceasta El este
atât de aproape;
este mai aproape de tine decât este brațul tău drept. El este
parte din tine.
De aceea, nu trebuie decât să ne dăm seama că El este aici, și
cum vrea să aibă
părtășie cu noi. Inima Lui este mai importantă pentru părtășie
decât sunt

inimile noastre. Iar motivul pentru care ne dorim părtășie este că suntem urmașii Săi.

Aceasta face ca o mamă să poată muri pentru copilul ei. De ce? Aceasta face ca un soț să-și poată da viața pentru soția lui. Un soț adevărat și-ar da viața pentru soția lui. De ce? Pentru că Hristos Și-a dat Viața pentru Biserică, Soția Lui. Aceasta a lăsat urme în noi. O mamă ar trece prin foc, fără să se gândească la ea însăși, cu părul arzând și cu hainele în flăcări, numai să-și apuce copilașul și să-l scoată afară. De ce? Aceasta este dragostea de părinte, iar Dumnezeu este Părintele originalul. De acolo vine acea urmă rămasă în noi. Pentru că acea femeie născuse acel copilaș. Acesta este motivul pentru care Dumnezeu S-a coborât, S-a arătat în trup, a intrat în flăcări și a avut parte de cea mai îngrozitoare suferință, pentru a ne putea aduce în părtășie cu El, fără a Se gândi la El însuși. „*Totuși, facă-se nu voia Mea, ci a Ta.*” (Luca 22.42). Ce minunat este să avem părtășie cu Dumnezeu...

Dumnezeu dorește această părtășie. Dar ce-l separă pe om, ce-l oprește să vorbească direct cu El, așa cum făcea Adam? M-am gândit adesea cum stătea Adam în gradina Edenului, fără să cunoască păcatul, sau cum stătea acolo Eva, soția lui, o femeie atât de frumoasă... Puternicul leu,

tigrul și celelalte fiare ale câmpului, veneau în acea catedrală și îngenuncheau... Fiarele nu ucideau, nicăieri nu era moarte.

Diavolul face animalele sălbatice să vrea să văucidă. Dar dacă puteți purta în inimă dragostea care trebuie, atunci nici cel mai oribil animal sau fiară care există în păduri sau în deșert, nu vă va face rău. Așa este. Știu asta din experiență. Dar nu poți să te prefaci. Animalul știe dacă te prefaci sau nu. În el este ceva care știe aceasta. Dar dacă într-adevăr nu ți-e frică, nu există nimic care să te poată răni; nu contează că este vorba de un leu sau orice ar fi, va pleca liniștit de lângă tine. Dar dacă fugi sau vede în vreun fel că ți-e frică, te va omori. Așa că nu te poți preface; chiar trebuie să știi în adâncul inimii că nu te temi.

Aceasta este problema cu omul de astăzi; cu oamenii de astăzi: se tem. Acesta este cel mai mare blestem al celor din Full Gospel (Evanghelia Deplină): le e frică. Dumnezeu a promis, dar vouă vă e teamă să-L credeți pe Cuvânt. Dacă nu v-ar fi frică, ați ști că Dumnezeu a promis și v-ați primi vindecarea prin credință, iar că boala ar trebui să plece. Vă este frică... Am observat aceasta. De aceea cred așa de mult în vindecare. Știu că dacă ați putea scăpa de frică și ați pune dragostea în locul ei, s-ar schimba

ceva.

Sunt numai două stări care guvernează un om: una este credința, care aduce roade, iar cealaltă este frica; aceasta nu are nici o valoare. Credința este de la Dumnezeu, iar frica este de la Diavolul. Frica vă face slabi, vă face să vă puneți întrebări. Și dacă tot urmează să mor mâine dimineață, la ce bun să mă agit în legătură cu asta? Dacă ar fi să mă electrocutez mâine dimineață, și să-mi pierd viața, la ce m-ar mai ajuta să mă îngrijorez cu privire la aceasta?

Dar voi spuneți: „La ce bun să am credință?”

Credința ne poate semna grațierea; sigur că credința este valoroasă! Nu fiți slabi, nu fiți speriați și nu fiți supărați, ci aveți credință, credeți! Și singurul mod în care puteți avea credință este să aveți mai întâi dragoste, deoarece dragostea duce la credință. Căutați dragostea deplină, căci aceasta scoate toată frica afară.

Aș vrea să am timp să vă povestesc experiențele mele cu vietățile sălbatice, cu credința și dragostea care au cucerit totul.

V-am povestit întâmplarea cu oposumul acela care fusese trimis la mine.

(Oposumul este un mamifer marsupial de mărimea unei

pisici).

Odată am întâlnit un taur furios, care voia să mă omoare. Aceasta s-a consemnat și în însemnările oficiale, căci în vremea aceea eram paznic de vânătoare. Urma să merg peste deal, să mă rog pentru un bolnav. Ca paznic de vânătoare, trebuia să port o armă, numai că nu puteam să mă duc să mă rog pentru un bolnav cu pușca în mână, așa că am lăsat-o în mașină și am traversat câmpul. Apucasem să intru adânc în câmpul acela, și ar fi trebuit să mă gândesc că acel taur ucigaș era acolo, deoarece cu vreo trei luni în urmă omorâse un negru de la o fermă învecinată, pe domnul Burks. Apoi taurul fusese vândut cuiva care creștea vite din rasa Durham.

Cum mergeam pe câmp, în loc deschis, la un moment dat am văzut cum se ridică taurul, la vreo treizeci de metri de mine, își apleacă coarnele și scoate un muget prelung, dacă înțelegeți ce vreau să spun. Avea niște coarne cam atât de mari (fratele Branham arată). Și a început să se apropie. Eu căutam un copac, dar nu era nici unul. Știam că dacă încep să alerg, mă va prinde până la gard, așa că m-am gândit: „Asta e, până aici mi-a fost!” Și atunci s-a întâmplat ceva. O, Doamne, dacă am putea rămâne pe loc și să nu fugim. Ceva s-a întâmplat. Aș vrea ca Dumnezeu să permită să se întâmple la fel tuturor celor aflați aici în această seară,

până vor fi
vindecați. Vedeți?

Mie mi s-a întâmplat ceva și nu mi-a mai fost frică
de taur. Mi-a părut rău pentru că l-am deranjat; eram în
câmpul lui. El stătea
jos și nu mă deranjase cu nimic, iar eu am venit și l-am
trezit. Îmi părea rău
pentru el. Vedeți? Nu poți să mimezi, ci trebuie să fie
adevărat. Așa este
credința; nu poți s-o simulezi, ci trebuie s-o ai cu adevărat,
pentru că
Diavolul te simte imediat.

Taurul se apropia de mine ținând capul aplecat
înainte, dar nu-mi mai era frică de el, așa cum nu-mi e frică
de dragii mei
frați și surori care stau aici lângă mine pe platforma
aceasta. Când a ajuns la
vreun metru și jumătate de mine, s-a oprit privindu-mă
descumpănit; privea când
la stânga, când la dreapta, iar eu i-am zis:

„Amice, îmi pare rău că te-am deranjat. Tu ești o
creatură a lui Dumnezeu, iar eu sunt slujitorul Lui. Creatorul
care te-a făcut
pe tine m-a făcut și pe mine, iar eu sunt slujitorul Lui.
Călătoresc peste deal
ca să mă rog pentru unul din copiii Lui, care este suferind.
Dacă știam că stai
aici, n-aș fi venit să te deranjez, așa că, în Numele lui Isus
Hristos,
Creatorul, du-te înapoi și așează-te la loc.”

La bara judecații o să vedeți aceasta scoasă la
lumină. Taurul m-a privit o vreme, apoi s-a întors și s-a
așezat la loc, iar eu
stăteam acolo, cu lacrimile curgându-mi pe obraji. M-am
apropiat la un metru și jumătate de
el, iar taurul nici măcar nu și-a întors capul să mă
privească. De ce? În loc
să-l urăsc, l-am iubit. Dragostea va cuceri orice. Așa este.

Aceasta mi-a cucerit inima când am aflat că
Dumnezeu m-a iubit atât de mult încât l-a dat pe singurul Său
Fiu ca să nu
pier. Am aflat că am fost născut în lumea asta ca păcătos, și
că pieream, dar
Dumnezeu m-a iubit și L-a dat pe Fiul
Său pentru ca viața mea să fie răscumpărată. De atunci n-am
mai putut urî, ci
am început să iubesc. Cea care aduce roadele pe care le vedeți
este dragostea.

Nu mai știu, poate v-am mai povestit asta, căci mi
se întâmplă sute de lucruri. Într-o zi tundeam iarba din
gradină. O tundeam pe
cea din spate; iarba din față crește înainte să apuc s-o tund
pe cea din spate,
știți, din pricina oamenilor care vin pentru rugăciune. Joseph
spunea că aici
vin doar cei din Chicago, dar acasă, vin din întreaga lume,
vin din toate
colțurile lumii. În timp ce tundeam iarba, am uitat că acolo
este un cuib de
viespi și am dat peste el cu mașina de tuns. Imediat am fost
acoperit de
viespi; erau de acelea mari, care te lovesc dacă dau peste
tine. Recunosc că la

început m-am speriat. N-aveam nici măcar cămașa pe mine. Îmi părea rău că am dat peste viespar, nu pentru că mă temeam că voi fi înțepat, ci pentru că... știu că sună copilăresc, dar ar fi bine să fim cu toții ca niște copii. Simplitatea lui Dumnezeu uimește studenții din facultăți. Fiți simpli, ca niște copii; aveți credință. Nu încercați să vă forțați, ci liniștiți-vă și credeți. Atâta tot. Nu încercați să vă forțați să spuneți: „0, Dumnezeule, Aleluia, pocăința...” căci nu merge așa. Trebuie doar să crezi și să mergi mai departe. Asta este tot.

Atunci m-am gândit: „Sărăcuțele, stăteau liniștite în cuibul lor, iar eu le-am lovit cuibul cu mașina de tuns și le-am făcut să iasă afară.” Și am continuat: „Sunteți niște creaturi miciute ale lui Dumnezeu, și îmi pare rău că am lovit cuibul și v-am deranjat. Sunt un slujitor al lui Dumnezeu și mă rog pentru copiii Lui care sunt bolnavi. Trebuie să mă grăbesc și să tund iarba din curte, așa că grăbiți-va și voi înapoi în cuib; n-am să vă mai deranjez, în Numele Lui Isus Hristos.”

Am mai pornit o dată mașina de tuns și am oprit-o. Numai am tras de șnur, motorul a pornit o clipă și toate viespile care zumăiau în jurul umerilor mei goi au intrat înapoi în cuib, fără să-mi facă o singură înțepătură. Aceasta este dragoste. Eu n-o pot produce, nici n-

o pot obține
străduindu-mă; trebuie s-o dea Dumnezeu.

Așa este și în seara aceasta. Trebuie să vină de la Dumnezeu. Atunci dragostea rodește părtășie. Dumnezeu i-a spus lui Adam să nu mănânce din acel pom, dar ei au făcut-o, iar păcatul a adus cu sine separarea de dragostea divină. Prin separare, păcatul a adus ura, răutatea, cearta, invidia, etc. Este adevărat? Ce s-a întâmplat? Au fost separați de dragostea divină, iar când ești separat de dragostea divină, nu mai poți trece cu vederea greșelile fratelui tău, ci strigi la el. Așa este. Nu mai poți trece cu vederea greșelile unei surori. De ce? Pentru că te-ai îndepărtat de partea Divină, de dragoste. Dar dacă-L iubești pe Domnul Isus iar un frate sau o soră îți face ceva, te gândești imediat: „E-n regulă; n-a făcut-o intenționat.” Aceasta este dragostea pe care a avut-o Hristos:

„Tată, iartă-i, căci nu știu ce fac!” (Luca 23.34).

Dacă mi-ar fi ținut păcatele împotriva mea? Am fost o persoana îngrozitoare, dar El m-a iubit atât de mult încât mi le-a iertat. Când eram în neregulă, m-a iertat. M-a iubit cu o dragoste curată, pură. Când Adam s-a separat de dragostea curată, care însemna păstrarea

Cuvântului lui

Dumnezeu în inima lui, atunci a început... Atunci au venit celelalte lucruri:

răutatea, invidia, mânia, ura și așa mai departe.

Când Dumnezeu și-a văzut copiii separați, S-a coborât pentru părtășie, dar n-a fost nimeni care să-L întâmpine. Vă amintiți seara în care am predicat despre femeia care I-a spălat picioarele lui Isus? El n-a fost primit bine de către farisei și nu e binevenit nici în seara aceasta, în inimile multor oameni; e respins de multe biserici și de multe orașe.

Uitați-vă, când Israel și-a împărțit terenurile.

Gad a fost unul dintre ei; probabil o jumătate din tribul său nu a intrat în

țara promisă, ci a rămas dincolo de graniță. Dar care a fost rezultatul

rămânerii în afara dragostei lui Dumnezeu? Când Isus i-a vizitat în Gadara,

unde locuiau, unde rămăseseră, atitudinea lor a fost aceeași: Pentru că vizita

Lui i-a păgubit de niște porci, I-au cerut să plece din ținutul lor. Nu voiau

să aibă de-a face cu ce spunea El, pentru că aveau propriile lor căi, aveau

bisericile lor. Nu voiau să aibă de-a face cu Isus, așa că I-au cerut să plece

de pe terenul lor. (Matei 8.34).

Dar El s-a dus acolo pentru că era un suflet care-L

chema. Gândiți-vă, a traversat lacul acela furtunos doar

pentru un suflet aflat
în necaz; aceasta a fost dragostea Lui pentru un suflet în
nevoie. Așa va veni
și astăzi din Slavă până aici, în acest amfiteatru școlar,
chiar și numai
pentru un singur suflet chinuit dar care crede în El.

Tot așa, când a venit păcatul, l-a separat pe om de
părtășie. Observați ce a făcut Dumnezeu ca să aducă omul
înapoi la părtășie: A
introdus în lume răscumpărarea prin Sânge. Dumnezeu a omorât
animale, le-a luat
pieile, și astfel a apărut răscumpărarea prin sânge; astfel,
după ce a fost
separat de creația Sa, Dumnezeu a pus covorașul cu „Bine ați
venit!”
înapoi, în fața ușii de acasă, prin vărsare de sânge. Așa a
fost, așa este, și
așa va fi: pregătirea pentru părtășia cu El se face prin
Sângele vărsat.

Prietene, ascultă-mă câteva clipe, căci mi-au mai
rămas douăsprezece minute. Oamenii au încercat din răspuțeri
să înlocuiască
Sângele cu educația, dar nu merge așa. Au încercat să pună în
locul Lui fel de
fel de denotații ca să existe părtășie. Aceasta este lumea
de astăzi. Așa cum
spunea fratele Tommy Hicks, fratele care ne-a povestit astăzi
experiențele lui
din spatele Cortinei de Fier. Rusia, cu știința și cultura ei,
încearcă să aibă
părtășie prin comunism, prin știință, prin cultură, negând
Sângele lui Hristos;
când Sângele Lui este singura cale prin care putem avea

părtășie. Nu există
nimic să-L poată înlocui. Să-I mulțumim lui Dumnezeu pentru
aceasta. Nu trebuie
să fii inteligent, trebuie doar să ai o inimă umilă și supusă.
Gândiți-vă la
faptul că El a adus Sângele.

Acum aș vrea să fiți atenți. Am vorbit despre Iov,
care s-a pregătit în același fel. Cartea lui Iov e cea mai
veche carte din
Biblie și a fost scrisă înainte de a fi scrisă Geneza. Acest
Iov era un om
drept, un om temător de Dumnezeu, și a fost năpădit de
necazuri. Dar vreau să
observați că s-a pregătit pentru ele înainte ca să vină.

Ascultă-mă, prietene păcătos! Pe calea ta vei
întâlni necazuri, valea umbrei morții, de aceea, ar fi bine să
te pregătești,
pentru că este un singur Prieten care te poate însoți pe
acolo. Da, da,
pregătește-te!

Iov avea o mulțime de fii și fiice, și știa că ei
pleacă de acasă...

Fiind eu însumi părinte, mă îngrijorez ca toți
ceilalți părinți și încerc să-mi îndepărtez copiii de oraș,
pentru că acolo nu
avem școli creștine. Dorința mea este să-i dau la o școală
adevărată, să
crească într-o școală adevărată, în care să învețe să-L
iubească pe Domnul.

Asta aş putea să-i învăţ eu acasă, dar ei vor acolo, în adunătura aceea lumească. Diavolul este şiret şi îi împinge la aceasta. Dacă puteţi să-i ţineţi sub Duhul până cresc suficient ca să poată primi Duhul Sfânt şi să ştie despre ce este vorba, atunci Dumnezeu se va ocupa de celelalte. Dar întâi trebuie să treacă prin perioada adolescenţei.

Fiecare părinte se gândeşte la copiii lui. Când sunt sub aripile voastre, îi puteţi urmări, dar când pleacă de acolo, Diavolul le găseşte câte un prieten necredincios, rău, diavolesc... şi atunci copilaşii ajung să ucidă, să umble cu arme şi așa mai departe. O, dacă bieţii de ei şi-ar da seama că acesta este Diavolul!

La delincvenţa juvenilă s-a ajuns prin delincvenţa părinţilor, a părinţilor care nu au grijă de copii. Vă amintiţi, când s-a născut fiul meu – cred că acum are nouăsprezece ani. Îmi amintesc că medicul i-a spus soţiei mele: „Lasă copilul să plângă. Căci aceasta n-o să-i facă rău. Mai mult, dacă bunica lui vrea să-l ia în braţe, n-o lăsa să pună mâna pe el. În felul acesta, la şase luni se va sătura de pătuţul de bebeluş.”

Voi ştiţi mai bine cum stau lucrurile. Parcă ar fi vorbit cu un vraci, nu cu un medic adevărat. Ştiţi ce se întâmplă dacă faceţi

asa? Copiii devin nervosi si agitati si ajung niște gangsteri. Ascultați-mă.

Dumnezeu v-a dat acel bebeluș ca să-l iubiți. Nu contează cât de mult îl

răsfățați, iubiți-l! Așa este. Iubiți-l. Dacă nu-l iubiți acum, va crește

într-o casă rece și indiferentă, și va căuta iubire în altă parte, sau mai

degrabă un înlocuitor pentru aceasta. Mămicilor, luați-vă bebelușii, dați-le

părtășie și iubiți-i acum. Faceți-i o parte din voi, pentru că aceasta sunt;

îmbrățișați-i, sărutați-i și iubiți-i. Dumnezeu vi i-a dat ca pe o comoară,

deci creșteți-i cum trebuie. Amin.

Știți care este problema? Ne-am îndepărtat de lucrurile lui Dumnezeu. Dacă ne îndepărtăm de natură, ne îndepărtăm și de voia lui Dumnezeu.

Când se gândea la copiii săi, Iov spunea: „*Poate că fiii mei au păcătuit și au supărat*

pe Dumnezeu în inima lor.” (Iov

1.5). Așa că aducea jertfa, singura de care știa, adică arderea de tot,

vărsarea de sânge; vărsa sângele unui miel pentru copiii săi, pregătindu-se în

caz că au păcătuit. Vedeți? Lui Iov îi păsa de copiii lui și pregătea ceva

pentru păcatul lor.

Mame și tați, dacă n-ați mai cheltui bani

învățându-vă copiii să danseze „step” și alte dansuri, să facă

cursuri de actorie, etc., ci ați petrece mai mult timp rugându-vă ca Sângele lui Isus să fie peste ei, arătându-le dragoste și având părtășie cu ei, ne-ar fi mult mai bine. Și copiilor le-ar fi mult mai bine. Învățați-vă copiii!

Pentru început, fiecare părinte trebuie să se întoarcă la Dumnezeu, să verse afară berea din frigider și să arunce cărțile de joc de pe masă. Dar voi spuneți: „E ceva nevinovat.” Nu vedeți unde duc?

Frate, eu n-aș lăsa nici o carte de joc pe pământul meu. Nu, domnule. E lucrul

Diavolului. Țineți-vă departe de așa ceva! O să-mi spuneți:

„Ești de moda veche

frate Branham!” Pai, o Evanghelie de modă veche m-a mântuit.

Amin. O

mântuire de modă veche care mă face fericit. Duhul Sfânt de modă veche m-a

vindecat; și același lucru ne va duce în slavă! Cu siguranță.

Învățați-vă

copiii.

Uitați-vă la ce face lumea. Orice copil din oraș vă

poate spune cine a fost Davy Crockett. (Erou

popular, explorator, aventurier, soldat și politician american din secolul

XIX). Chipul lui apare pe lingurițe, pălării, cravate, peste tot dai de David

Crockett. America, cuprinsă de moda aceasta, și-a învățat toți copiii despre

David Crockett. Toți îți pot spune că s-a născut în Tennessee, când s-a născut

și toate celelalte. Că purta o șapcă din piele de raton, cu

coadă, că a ucis un
urs când avea trei ani, și tot felul de alte lucruri
fantastice. Vor să știe
tot despre David Crockett, iar voi sunteți binevoitori, și vă
place să le
vorbiți despre el.

Dar dacă au putut să învețe despre David
Crockett, să se îmbrace ca el, și să se
poarte ca David Crockett, cu siguranță îi puteți învăța și
despre Isus Hristos,
iar atunci se vor purta ca Isus Hristos, și Îl vor iubi pe
Isus Hristos, așa
cum l-au putut iubi pe David Crockett. Părtășie în jurul
Bibliei. Spuneți-le că
Isus îi iubește.

David Crockett a existat, dar de partea cu ursul
ucis când avea doar trei ani, mă îndoiesc. Cred că o mulțime
din poveștile
acestea sunt imaginare, fantastice. Când eram băiețel îl
admiram foarte mult pe
William Tell. Se spunea că o dată a tras cu arcul într-un măr
așezat pe capul
băiatului său, dar când am ajuns în patria lui, Elveția, am
aflat că nici un
cuvințel nu era adevărat. Așa este. A existat un William Tell,
dar n-a tras în
nici un măr așezat pe capul copilului său, nici vorba. Astea
sunt doar povești.
Haideți să le spunem oamenilor adevărul. Haideți să nu avem
părtășie cu așa
ceva, ci cu Dumnezeu, cu Biblia, și cu Duhul Sfânt. Faceți
pregătiri pentru
copiii voștri.

Observați, când au început probele, și Iov a trecut testul... Oh, îmi place aceasta. Scuzați-mă, nu m-am emoționat, dar pur și simplu îmi place. Dumnezeu, care-și testează copiii... Nu-i așa că vă place și vouă? Acesta este un timp al probelor; Dumnezeu își testează poporul, îl pregătește.

Înainte de a cumpăra o pereche de cai, mergeți să-i controlați, să-i verificați. Îi vedeți cum trag, îi alergați puțin ca să vedeți dacă au suflul bun, dacă nu cumva au felii de lămâie în nări și așa mai departe. Nu știați că se pun lămâi în nasul cailor cu probleme respiratorii? Și la mașini, se pun fel de fel de uleiuri în motor ca să meargă bine, să nu mai detoneze și să le poată vinde. Toate trebuie testate înainte.

Și Dumnezeu își pune copiii la încercare, ceea ce mă face nespus de fericit! El face aceasta ca să-și poată arăta dragostea pentru tine.

Iov a ajuns pe standul de probe al lui Dumnezeu. El nu păcătuse, dar ceilalți l-au învinuit că a făcut-o. Cum știa că nu păcătuse? Știa că umblase pe singura cale pe care se putea umbla, și anume pe cea a sângelui vărsat. Adusese jertfa și își mărturisise păcatele pe baza sângelui vărsat. Și indiferent ce spuneau ceilalți, el știa că este curat în

ochii lui Dumnezeu; știa că are dreptate, pentru că fusese îndreptățit prin credința cu care adusese jertfa lui Dumnezeu. El era convins de asta. Așa este.

Și când au venit încercările, a văzut că avusese dreptate. Dumnezeu i-a luat tot ce avea, toți copiii; i-a omorât pe toți. I-a luat toate vitele, oile, și cămilele; le-a omorât pe toate. A făcut toate acestea și apoi i-a lovit și trupul: i-a luat sănătatea. Dar el tot Îl iubea pe Domnul, pentru că ajunsese pe calea lui Dumnezeu și avusese legătură cu El. Odată ce ai intrat în legătura cu Dumnezeu, prin Sângele vărsat, știi că acesta nu este puțin lucru. Nu ai înghițit teologie, ci ceea ce mărturisește Sângele.

Observați! Dumnezeu i-a dat înapoi tot ce pierduse; ba chiar de două ori mai mult. I-a dublat numărul de oi; i-a dublat numărul de cămile. Dar, fiți atenți! I-a dat numai șapte copii, adică exact câți avusese. Cine erau copiii aceștia? Exact aceia pe care îi pierduse. Ei fuseseră sub Sânge și îl așteptau în slavă. Astfel de copii trebuie să avem și noi, nu-i așa? Așa este. I-a dat înapoi copiii, și, cu siguranță, în seara aceasta și întotdeauna, sunt împreună.

Israel avea sângele vărsat al mielului; era singura cale. Singurul loc în care Israel se putea închina era sub

sângele vărsat.

Toate jertfele erau aduse în același loc; acolo pe altar erau arse și tot acolo

se stropea sângele. Iar Dumnezeu, fiți atenți, se întâlnea cu Israel numai sub

sângele vărsat. Singurul loc în care se întâlnește Dumnezeu cu poporul Sau este

sub sângele vărsat. Nu există o altă cale. El nu se va întâlni cu voi în

denominația voastră. N-o va face oricât de bună este. Nu se va întâlni cu voi

pentru educația sau teologia pe care o aveți, indiferent cât de bună ar fi. El

vă va întâlni numai sub Sângele vărsat. Singurul loc în care se întâlnea Dumnezeu cu Israel era sub

sângele vărsat. Singurul fel în care putea vorbi cu Adam și Eva, era sub

sângele vărsat și singurul fel în care putea vorbi cu Iov, era tot sub sângele

vărsat.

Observați! Oamenii trebuiau să vină în locul în care fusese vărsat sângele. Înțelegeți? Și singurul loc în care puteți avea

acea părtășie desăvârșită cu Dumnezeu este în locul în care a fost vărsat

Sângele. Unde este acest loc? În Hristos. Hristos este locul de întâlnire cu

Dumnezeu. Ne întâlnim și ne așezăm împreună în locurile cerești, în Hristos

Isus, iar Duhul Sfânt intră în clădire când suntem sub Sânge.

Cum ajungem în Hristos Isus? Prin ceea ce a ieșit

din trupul Lui, iar din trupul Lui a ieșit apă, Sânge și Duh.

Prin Duh intrăm.

Pregătirea Sângelui, curățirea apei de ispășire, așa cum vaca roșie era arsă și transformată în apă de ispășire, de separare. (Numeri 19). Și fiecare credincios care venea la Templu se oprea întâi în curte, pentru că apa de ispășire, de curățire, de separare era ținută acolo, și era stropit.

Apa de ispășire este Cuvântul. Cuvântul lui Dumnezeu, Apa de ispășire, de separare, prin spălarea cu apa Cuvântului. Vii, auzi Cuvântul și primul lucru pe care Îl face, îți separă gândurile de la rău la bine.

Următorul lucru pe care-l făceau după ieșirea din curte era să vina spre Templu. Pe ușa cortului din pustiu erau șapte stropituri de sânge făcute de preot la moartea vacii, arătând că fiecare credincios care venea la acea părtășie trebuie să recunoască mai întâi că un înlocuitor a murit și i-a pregătit calea.

Fiecare om care vine în această minunată părtășie trebuie să aibă mai întâi „*Credința care vine prin auzire, și auzirea vine prin Cuvânt.*” (Romani 10.17), apoi să recunoască Sângele lui Isus Hristos, care este semnul lui Dumnezeu că ne putem întoarce acasă, în părtășie. Omul trebuie să recunoască faptul că Sângele a fost vărsat pentru el; Viața Lui a fost dată aici pe pământ ca el să

poată avea părtășie.

Și pe măsură ce treci dincolo de perdea, Duhul Sfânt te botează cu apă, Sânge și Duh. Te botează în Trupul lui Hristos. Frați și surori, ascultați-mă cu atenție, căci ne apropiem de sfârșit. Atunci nu vom mai numi pe nimeni fanatic. Nu! O dată ce ați ajuns dincolo de perdea, care este Trupul Lui, lăsați Duhul Sfânt să vă curețe prin Sânge și să vă aducă în Hristos. Atunci veți avea părtășie. Sângele lui Isus Hristos ne-a curățat de toate păcatele la ușă, iar acum putem avea părtășie unii cu alții.

Gândiți-vă la aceasta. Un frate metodist îmi poate strânge mâna dacă sunt baptist. Și un penticostal, un nazarinean, pelerin al sfințeniei, prezbiterian, sau orice am fi, ne putem strânge mâinile cu toții și putem avea părtășie unii cu alții, când Sângele lui Isus Hristos ne curăță de toate păcatele. Sper să vedeți și voi aceasta.

Gata, timpul meu a trecut. Iată pentru ce suntem aici. Dumnezeu L-a trimis pe Fiul Lui, credeți aceasta? L-a dat pe Fiul Lui pentru ca noi să trăim. Fiul a trebuit să-Și verse Sângele. Apoi trupul a fost înviat, așa că trupul și oasele Lui sunt acum în Prezența lui Dumnezeu. Dar Sângele Lui este încă pe pământ.

Viața este în sânge, și Viața este Duhul Sfânt care S-a întors. Isus a spus: „Încă puțin și lumea nu Mă va mai vedea, dar voi Mă veți vedea.” (Ioan 14.19).

„pentru că Eu voi avea părtășie cu voi până la sfârșitul lumii.” „Eu”, spune El, pronume personal, „voi avea părtășie, voi fi cu voi.” „Oriunde vor fi doi sau trei, adunați în Numele Meu, voi fi în mijlocul lor, în părtășie cu ei, până la sfârșitul lumii.” (Matei 18.20).

Frate creștin, recunoști că El este ridicat din morți? Prietenul meu păcătos, te iubesc; Dumnezeu știe că nu vreau să fii păcătos. Dumnezeu nu vrea să fii un păcătos. N-ai vrea să te bucuri de o părtășie adevărată, așa cum n-ai mai avut nicicând? O să fie mai bună decât o ceașcă de cafea și o țigară. O să fie mai tare decât o gură de whiskey, mai interesantă decât să pierzi o noapte înecată în băutură, în care să strici moravurile vreunei fete. N-ai vrea să vii chiar în seara aceasta? Spune: „Doamne, ai milă de mine, păcătosul, căci vreau și eu părtășie. Vreau să am în viața mea ceva care să fie adevărat.”

Isus este adevărat. El S-a ridicat din morți și în câteva minute va veni aici pe platformă, făcând aceleași lucruri pe care Le-a făcut atunci, pentru a vă dovedi că este aici și că dorește să aibă părtășie cu voi. Atunci n-o să vă mai îndoiiți de El, nu-i așa? Haideți să avem părtășie

chiar în seara aceasta, da? Nu vă mai îndoiiți de El. Spuneți:
„Doamne, ești aici;
chiar acum avem părtășie împreună. Acesta este timpul; te cred
pe Cuvânt. Îmi
vorbești, nu prin fratele Branham, ci prin Biblia Ta. Acesta
este un dar al
Tău: să vorbești așa încât să ne convingi că ești aici și că
eu am părtășie cu
Tine. În seara aceasta am să plec de aici fiind convins din
toată inima.”

Să ne plecăm capetele. Dacă dorește, aș ruga
pianista, să se așeze o clipă la pian.

Prietene păcătos, în timp avem capetele plecate, mă
întreb dacă nu-ți dorești și tu ceva ce n-ai avut niciodată?
Îți dorești
senzații tari. Îți conduci mașina cu 140 km/h ca să auzi
cauciucurile
scrâșnind. Doamnă, te îmbraci în fel și chip numai ca să auzi
băieții fluierând
după tine, și crezi că acestea sunt senzații tari? Chiar vrei
senzații tari în
seara aceasta? Vino la Isus.

Vrei pe cineva care să te iubească, să nu te
părăsească și să nu înceteze niciodată să te iubească? Vino la
El. De ce n-ai
face-o? N-ai avut niciodată această părtășie minunată. Tu nu
știi cum este să
ai un prieten adevărat, dar eu știu că este Unul care vrea să
te primească
chiar acum.

Fiindcă este ultima mea seară aici, aş vrea să vă rog ceva în timp ce avem capetele plecate. Fiecare se roagă după cum ştie.

Prietene păcătos, nu vrei să-ţi ridici mâna şi să spui: „Doamne, chiar aş vrea să am părtăşie cu Tine.” Ai vrea să ridici mâna, oriunde te-ai afla în clădire: sus, jos... Asta este bine. Dumnezeu să te binecuvânteze. Dumnezeu să te binecuvânteze şi pe tine. „Vreau părtăşie cu Dumnezeu.” Dumnezeu să te binecuvânteze, soră. Înţeleg.

„Vreau părtăşie, Doamne. Religia mea a fost rece; mă duceam la biserică şi atât, dar n-am ştiut niciodată cum este să Te chem cu adevărat în viaţa mea şi să am părtăşie cu Tine. Iată mâna mea, Doamne, ia-mă în seara aceasta, căci vreau să am părtăşie cu Tine. Vin prin Sânge, îmi ridic mâna, şi Te primesc prin credinţă.” Mai vrea cineva să ridice mâna?

Domnul să te binecuvânteze, băiete.

Domnul să te binecuvânteze, soră.

Domnul să te binecuvânteze şi pe tine, şi pe tine.
Aşa este.

Sunteţi mulţi. Şi acolo jos... Domnul să te binecuvânteze.

Domnul să te binecuvânteze și pe tine, și pe tine,
și pe tine, și pe tine. Și aici la stânga. Dumnezeu să te
binecuvânteze.

Dumnezeu să te binecuvânteze, domnule. Dumnezeu să te
binecuvânteze, frate.

Domnul să vă binecuvânteze și pe voi, acolo în spate, și pe
cei din dreapta.

„Doamne, iată mâna mea. Mă aflu aici prin credință,
așa am ajuns la adunările acestea. Mi-am pus tot felul de
întrebări și m-am
îndoit. Am fost la biserică și am încercat să am o viață bună,
dar, Doamne,
n-am știut niciodată cum este să mă așez și să stau de vorbă
cu Tine, să Te
iubesc și să încep să mă rog până nu mă mai pot ridica de jos.
Te iubesc, stau
aici, plâng și-mi ridic mâinile către Tine, iar inima mea sare
de bucurie.
Niciodată n-am mai simțit asta, Doamne, niciodată nu Te-am
văzut coborând și
răspunzând la rugăciunea mea, făcând ceva pentru mine și
luminându-mi calea în
întuneric, când nu știam încotro s-o iau. Dar acum ai venit și
mi-ai arătat
Calea. Doamne, eu n-am mai avut o asemenea părtășie, deși am
fost la biserică,
dar aș vrea s-o am acum, căci vin pe calea Sângelui, pe calea
despre care
fratele Branham vorbește din Biblie. De aceea îmi ridic mâna
către Tine.”

Dacă mai este cineva, ridicați mâna spre Dumnezeu
și spuneți: „Doamne, vin pe acest drum.” Dumnezeu să te
binecuvânteze și

pe tine. Da. Spuneți: „Doamne, îmi doresc acea părtășie, o vreau din adâncul inimii.” Domnul să te binecuvânteze. Domnul să te binecuvânteze și pe tine, soră. Ți-am văzut mâna. Și Domnul o vede. Domnul să te binecuvânteze, soră, ai părtășie. Așa este. Să ne rugăm puțin. După încheierea serviciului, dacă cineva dorește, va fi o chemare la altar.

Tată ceresc, nici unul din cei care și-au ridicat mâna nu ar fi făcut-o, Doamne, dacă inima lor nu ar fi fost atinsă de ceva în această zi întunecată și rea în care trăim. Atâția bărbați și femei s-au îndepărtat de Tine. O, cum a ieșit lumea dintre ai Tai, prin cultură și știință!... Astăzi privim acest oraș și vedem că drumurile s-au afundat și clădirile au început să se strice. Cu mulți ani în urmă erau clădiri bune, străzi bune, dar acum au îmbătrânit. Lumea veche se apropie de apus, își așteaptă judecata.

Doamne, Tu ai să vii curând, și totul se va termina. Lumea aceasta este ca o femeie sau ca un bărbat care și-a trăit viața în păcat, și acum stă într-un colț cu o privire plină de răutate, așteptând moartea și scrâșnind din dinți; este ca cineva care, dacă ar putea, ar face ceva rău, o persoană demnă de milă care-și așteaptă judecata, care așteaptă ca sentința eternă să fie pronunțată... Ar putea fi atât de diferit! Ar putea fi

bătrâni, dar totuși îngrijiți și drăguți, sau o mamă bătrână care L-a slujit pe Dumnezeu toată viața ei, în curăție, o femeie adevărată, care-și așteaptă răsplata. Doamne, ai milă.

Doamne, oamenii aceștia îmi dau din puținul lor și mă ajută să trăiesc. Ei plătesc hrana copiilor mei. Doamne, nu știu ce să spun; inima îmi bate cu putere. Ei n-o pot auzi, dar Tu, Doamne... Te rog, iartă-i pe fiecare dintre ei și adu-i într-o părtășie desăvârșită în această seară. Doamne, ai să faci aceasta pentru mine, nu-i așa? Eu te iubesc, iar Tu ai spus că ai să faci orice Îți voi cere.

Vindecă bolnavii în seara aceasta, Tată. Tu ești aici pe platformă acum, și știu că ai să faci aceste lucruri. Deschide ochii acestor oameni. Poate mulți nu Te-au văzut niciodată la lucru în puterea Ta cea mare, dar Îl vor vedea pe Domnul Isus în marea Lui părtășie.

În Biblie scrie că în dimineața primei învieri, doi bărbați, Cleopa și un prieten al lui, mergeau spre Emaus. (Luca 24.13). Isus a mers cu ei toată ziua, iar seara, când au intrat în casă, a făcut ceva puțin diferit față de ceea ce fac oamenii obișnuiți. Ei știau că nimeni nu poate face aceasta în afară de Isus, și L-au recunoscut după semnul pe care Îl făcuse. Doamne, fie ca în seara aceasta, să se întâmple la fel și aici la Chicago.

Avem printre noi oameni de la biserici mari și frumoase din oraș. Poate că unii sunt membri acolo, dar n-au fost născuți încă din nou. Doamne, fă ceva puțin diferit aici, în seara aceasta, și adu-le inimile mai aproape de Tine pentru că Îți cerem aceasta în Numele Lui. Amin.

Soră, până chemăm numerele de rugăciune, ai putea începe cântarea: „Credința mea privește în sus la Tine”, dacă o știi. Câți cunosc cântarea acesta? „Credința mea privește în sus la Tine.” Îmi place foarte mult. Este timpul să chemăm numerele de rugăciune. Unde ești, Billy?

Câte numere ai împărțit? Câte? O sută? E-n regulă. Să începem cu numărul 1. (Billy spune: „Le-am împărțit în două grupuri.”) Da. Cele cu litera „M” și cele cu „N”. Data trecută care au fost? „M”. În regula. Ați venit aici pentru învățătură și aveți și un număr... Să începem cu numărul 1, cine îl are? 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10.

„Credința mea privește în sus la Tine,

Miel de la Calvar,

Mântuitor divin;

Ascultă rugăciunea mea,

Ia-mi toată vina,

O, lasă-mă începând de azi

Să fiu al Tău cu totul!”

Frate Wood, ai vrea să-l ajuți pe Billy cu rândul
de rugăciune? În regulă. 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18,
19, 20, 21, 22,
23, 24, 25.

„Fie ca harul Tău să dea

Putere inimii mele slăbite,

Și să-mi inspire zelul;

Tu ai murit pentru mine,

Fie ca dragostea mea pentru Tine să rămână

Curată, fierbinte și neschimbătoare,

Un foc viu!”

Nu-i așa că este o cântare frumoasă? Haideți s-o cântăm foarte rar.

„Credința mea privește în sus la Tine,

Miel de la Calvar,

Mântuitor divin;

Tu ai murit pentru mine,

Fie ca dragostea mea pentru Tine să rămână
(Ascultați!)

Curată, fierbinte și neschimbătoare,

Un foc viu!”

Nu-i așa că-L iubiți? Câți dintre voi vor să aibă așa ceva în inimă? Dragoste curată, fierbinte și neschimbătoare, un foc viu. Ce minunat, credința părinților noștri este încă vie. Prieteni, amintiți-vă întotdeauna că dragostea schimbă lucrurile; doar dragostea. Numai ea face ceva.
Iubiți-L!

Nu-L criticați când începe să lucreze, ci iubiți-L

și spuneți-I: „Te iubesc, Doamne.” Imediat ce vine ungera am să încep să mă rog pentru oameni. Toți să creadă din toată inima, căci Isus vă va face bine. Amintiți-vă că El s-a ridicat dintre morți și că tot El a spus: *„Eu nu fac nimic de la Mine, ci numai ce văd pe Tatăl făcând. Ce Îmi arată Tatăl, aceea fac.”* (Ioan 5.19).

Vorbind cu femeia de la fântână, i-a spus păcatele ei. (Ioan 4.17). Vorbind cu Natanael, i-a spus unde stătuse (Ioan 1.48), iar lui Petru i-a spus cum îl chema și cine era tatăl lui. (Ioan 1.42). Și mai sunt scrise multe astfel de exemple în Biblie. Isus a spus clar: *„Eu nu fac nimic până nu îmi arată Tatăl.”* El S-a ridicat din morți, iar în seara aceasta va face la fel: după cum Îi va arăta Tatăl.

Eu sunt om, așa cum și El a fost un Om. El a fost Fiul lui Dumnezeu, născut, născut dintr-o fecioară. Eu sunt un păcătos mântuit prin har. Harul Lui m-a mântuit. Prin cunoștința dinainte, El a deschis în inima mea o portiță și a intrat acolo ca să lucreze cu voi. Credința voastră este cea care face aceasta, nu a mea; eu n-aș putea. Voi spuneți: „Frate Branham, ridică-te și spune-mi care este necazul meu.” dar eu nu pot face aceasta. Este nevoie de credința voastră ca să se întâmple aceasta. Vedeți?

Femeii care s-a atins de haina Lui și apoi a vrut să plece, i-a spus: „Credința ta te-a vindecat.” (Matei 9.22).
Haideți să mai vorbim o dată cu El.

Tată ceresc, în seara aceasta ne apropiem de Tine cu o dragoste fierbinte, creștină, în Numele lui Isus. Doamne, nu va trebui să stăm aici multe ceasuri. Vorbește-ne puțin, Doamne, fă-Te cunoscut în mijlocul nostru și apoi vom avea rugăciunea pentru bolnavi. Atunci vom crede și vom pleca de aici știind că am avut părtășie cu Tatăl. Vom ieși de aici în Numele lui Isus. Îngăduie aceasta, Doamne, căci mă predau Ție, mă supun Duhului Sfânt, pentru ca El să facă, prin acest trup nevrednic, lucrările pe care le-a făcut Isus Hristos. Amin.

Cum te simți, soră? Aș vrea să vă rog să-mi faceți o favoare. Oamenii trebuie să prindă autobuzele și trenurile, de aceea n-o să mai stăm mult. Vad că slujba mea nu a dat încă rezultate, așa că am să schimb și am să mă întorc la serviciile de rugăciune pentru bolnavi. Cred că fratele Joseph îmi va scrie și-mi va spune. Slujba mea este să dovedesc că Dumnezeu este aici. Și nu contează dacă mă rog sau nu pentru voi în seara aceasta, pentru că cea care lucrează este credința voastră, iar ea nu mă atinge pe mine, ci pe El. Vedeți? Dacă-L atingeți pe El, se va împlini.

Câți dintre cei prezenți aici, doresc să se facă rugăciune pentru ei? Câți vreți să fiți vindecați de Dumnezeu, dar nu aveți numere de rugăciune? Trebuie numai să-L credeți și veți vedea ce se întâmplă, pentru că dacă a făcut aceasta o dată... Când Dumnezeu i-a spus lui Moise ce să facă, și el a mers și a făcut semnele acelea în fața lui Israel, au crezut cu toții și astfel au mărșăluit afară din Egipt. Este adevărat? Tot așa trebuie să credem și noi. Nu este nevoie să se întâmple chiar tot timpul; este suficient să fie doar o dată și veți spune: „Asta este!” Noi trebuie să ne strângem împreună în acest Duh creștin în care suntem, să ne punem mâinile unii peste alții și să ne rugăm, apoi ne vom ridica din scaun spunând: „Îți mulțumesc, Doamne Isuse. Plec cu inima plină de dragoste și împăcată că Tu ești Dumnezeul cel Atotputernic care Își ține Cuvântul.” Aceasta va împăca lucrurile.

Vedeți?

.....

... Esențialul nu este când am ieșit, nici când intru sub ungeră, ci între aceste momente. Dacă nu L-ați primit niciodată pe Hristos, dacă nu știți ce înseamnă ungeră, vă pot spune că este o altă dimensiune sau un alt simț. Vorbind cu oamenii, îmi dau seama că acolo stă o femeie. Dacă Cineva spune ceva despre ea, nu sunt eu acela, pentru că eu nu o cunosc, suntem străini unul față de

celălalt. Tot ce știu, este că stă acolo.

Este mult mai tânără decât mine, deci a fost născută după mine și nu ne-am mai văzut niciodată înainte. Trebuie să se întâmple ceva. Dacă își dorește să fie vindecată, mi-ar plăcea s-o pot ajuta, dar nu pot. Tot ce aș putea face este ca prin darul predicării Cuvântului sau printr-un alt dar, prorocie, să-i măresc credința. Dacă Dumnezeu va face aceasta, mă veți convinge de credința voastră, că Isus este aici și că aveți părtășie cu El? Atunci rugați-vă și voi.

În Numele lui Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, iau fiecare duh sub controlul meu pentru slava lui Dumnezeu. Vă rog să vă așezați cu toții pentru zece sau cincisprezece minute. Nu vă ridicați, ci stați liniștiți.

Soră, vreau să vorbesc cu tine. Ești prima persoană din rând și vreau să vorbesc cu tine, pentru că întâi trebuie să vină ungera. Eu nu știu dacă ai sau nu credință, nu știu nimic despre tine. Vedeți? Trebuie să așteptăm să vedem ce va spune Duhul Sfânt. Dacă El îmi va descoperi de ce ai venit sau dacă îmi va spune ceva despre tine, ceva ce știi sigur că eu nu aș avea de unde să știu, vei crede? Soră, eu nu sunt decât un om; atât pot să fiu și atât pot să fac, pentru că sunt un păcătos mântuit prin har.

Cred că ești creștină, este adevărat? Spun aceasta pentru că duhul tău te face să te simți minunat când se apropie de mine. Dacă n-ar fi așa, s-ar retrage. Dacă ai mai fost la adunări ai văzut ce se întâmplă când păcătoșii vin repede. Îi recunoști imediat ca fiind dintre cei care critică. Vedeți? Este ceva spiritual, voit. Dar aceasta este supranatural. Tu ești o creștină și mă crezi, chiar mă crezi. Așa este. Ai fi putut fi un critic și eu n-aș fi știut nimic dar acum știu, pentru că ungera Duhului Sfânt este aici.

Ești aici pentru că vrei să se roage cineva pentru tine. Văd că ești o persoană foarte nervoasă, cu supărări mari și ai tot timpul dureri de cap. Ești chinuită tot timpul de aceste dureri. Este adevărat? Da. Fiecare dintre voi trebuie să creadă din toata inima. Credeți? Bine.

Vedeți, dacă aș vorbi mai mult cu doamna ar fi tot mai multe de spus. Aș putea vorbi mult cu o singură persoană, dar nu ar fi timp pentru toți, așa că îi voi lăsa să vină toți cât mai repede. Am o anumită provizie de putere, și când se va termina... vedeți bărbații care stau aici? Ei mă vor duce, pentru că n-o să mai știu de mine. Dar voi să credeți în Domnul Isus.

Tu, de acolo, pari o persoană cumsecade, și cred că
El ți-a spus deja care este necazul tău. Uită-te pentru o
clipă aici. Pot să
vorbesc foarte ușor cu tine, pentru că simt că ai o credință
foarte mare. Așa
este. Văd că nu ești din orașul acesta, ci vii dintr-un oraș
situat pe marginea
unei ape. Dar nu este apa aceasta, ci e o apă sărată. Și e
departe; ai venit
din nord-est, la vest către Chicago, și ești dintr-un oraș...
văd numele lui,
Portland, orașul Portland din statul Maine.

Mai văd că este cineva de care îți pasă; este o persoană
suferindă, o
rudă, un nepot care are o boală a musculaturii și a oaselor.
Ai și un frate
bolnav. Din pricina aceasta ai în mână două batiste; te-am
văzut când le-ai
luat. Una este pentru fratele care are o problemă cu nervii,
iar cealaltă este
pentru nepotul tău suferind. Acesta este adevărul. Crezi acum?

Tată ceresc, venim la Tine în Numele Fiului Tău
iubit, Isus Hristos, care a stat la fântână și I-a spus
femeii: „*Du-te și
adu-l pe bărbatul tău.*” (Ioan
4.16).

Iar ea I-a răspuns: „*Nu am bărbat.*”

„*Așa este, căci ai avut cinci bărbați, iar cel cu
care ești acum nu este bărbatul tău.*”

Mirată, femeia a zis: „Doamne, văd că ești prooroc. Știu că atunci când va veni Mesia, El ne va spune toate lucrurile.”

Și Isus i-a zis: „Eu sunt Acela.”

Tată, în seara aceasta ne-ai promis părtășie, și iată că ne bucurăm de această părtășie. „...cine crede în Mine va face și el lucrările pe care le fac Eu.” (Ioan 14.12). „Voi fi cu voi, vom avea părtășie până la sfârșitul lumii.” O, Te iubim, Isuse și știm că ești aici. Răspunde rugăminții acestei femei pe care o binecuvântează acum cu cele două batiste ale ei, în Numele lui Isus. Amin. Domnul să te binecuvânteze, sora mea, și să-ți îndeplinească dorința inimii.

Bună, sora mea. Bănuiesc că suntem tot străini unul de altul? Așa este. Dar Isus ne știe pe amândoi. Ai o problemă cu spatele, nu-i așa, doamnă? Așa este. Cu spatele și cu dinții; este ceva în neregulă și cu dinții tăi. Crezi că Isus te poate face bine? Dacă crezi, bucură-te de vindecare. Să crezi din toata inima. Ai în poală o carte bună; continuă să citești din ea și atunci voi avea încredere în tine. Amin. Dumnezeu să te binecuvânteze.

Acum Îl credeți din toată inima? Da, suntem străini unii de alții, dar nu și în fața lui Isus. Vedeți? El ne știe

pe toți. Tocmai
am văzut ceva mișcându-se. S-a mișcat cineva. Am crezut că a
fost... Eu trebuie
să urmăresc o Lumină, care este Duhul Sfânt. Dumnezeu este
Lumină, iar cei care
locuiesc în Domnul locuiesc în lumină. Nu-i așa? Credeți
aceasta?

Doamna care stă aici... sper că îmi puteți auzi
vocea, este foarte bolnavă. Are o problemă mare cu nervii. A
cedat nervos de
două ori. Așa este. Și ai ceva în plămân... A avut pneumonie și
un virus. Ai
avut și două operații mari. Este adevărat. Crezi că El est
aici ca să te facă
bine? Vino aici.

Vreau să te întreb ceva, soră. Tu ești bolnavă, iar
eu nu sunt decât un om și nu te cunosc. Dar aici este Cineva
care te cunoaște
și lucrează cumva prin acest trup. El a spus că „*Aceste semne
îi vor însoți
pe cei ce vor crede: își vor pune mâinile peste bolnavi și
bolnavii se vor face
sănătoși.*” (Marcu 16.17,18).

Trebuie să facem aceasta, nu-i așa? Crezi
aceasta? Chiar și un singur lucru cât de mic pe care nu-l
crezi, tot
necredință s-ar chema. Așa spune Cuvântul lui Dumnezeu. Dar El
este plin de
îndurare și de dragoste și îți trimite ceva să-ti întărească
credința. Nu este
El minunat? Du-te și fii vindecată, în Numele Domnului Isus
Hristos. Amin.

Să aducem mulțumiri Domnului. Ai credință, doamnă?
Ești foarte bolnavă. Ai probleme cu gâtul. Așa este. Cancer la
gât. Așa este.
Bineînțeles că știai aceasta. Crezi că Isus te vindecă?
Singura speranță pe
care o ai este El. Dacă crezi, Dumnezeu te va vindeca. Crezi?
Vino aici.

Tată ceresc, cam cu 1900 de ani în urmă, urca pe
Calvar o cruce veche și aspră, iar pe sub ea se vedeau urmele
însângerate ale
Purtătorului ei. Pe acest drum, trupul Său a cedat și a căzut;
sângera și la
fiecare pas pe care-l făcea călca în sânge. Acesta era calea,
deschiderea
ușilor. Trupul Său slăbit, a căzut din pricina efortului și
atunci Simon din
Cirena, un negru (Cirena era un oraș
mare din nordul Africii, pe teritoriul Libiei de astăzi), a
luat crucea,
a pus-o pe umerii lui și l-a ajutat să o ducă. (Matei 27.32;
Marcu 15.21). Ce ceas întunecat, atunci la Calvar.

Tată, iată că una din fiicele Lui, stă în umbra
morții. O, Doamne, ai milă. Diavole, care o chinuiești pe
această femeie, în
lumina Calvarului, îți poruncesc prin Isus Hristos, Fiul lui
Dumnezeu, s-o
părăsești, căci îmi pun mâinile peste ea, așa cum a spus
Domnul meu. Ieși din
ea în Numele lui Isus Hristos. Amin.

„Dacă crezi, toate sunt cu putință.” Crezi? Ai
credință.

Doamna aceasta micuță, care mă privește ținând haina pe umeri, are o suferință la plămâni. Stă chiar acolo, în spate, la capătul rândului, cu mana ridicată. Are o haină pe umeri. Doamnă, mai devreme când mă rugam pentru doamna de culoare, te rugai și tu. Este adevărat? Ai probleme cu plămânii, dar Isus te-a vindecat înainte de-a o vindeca pe cealaltă femeie. Acum ești bine; credința ta te-a vindecat. Amin.

Trebuie doar să credeți. Vedeți? Nu contează unde sunteți. Credeți aceasta? Credința ei a făcut-o. O să mă întrebați: „Scrie așa ceva în Biblie?” Sigur că da. El i-a spus femeii: „*Credința ta te-a mântuit.*” (Luca 7.50). Dacă puteți crede...

Doamna de acolo... crezi că Domnul îți va vindeca umflătura de la vezică și te va face bine? Crezi că va face aceasta? A și făcut-o. Chiar așa. Dumnezeu să te binecuvânteze. În felul acesta îmi place să vă văd crezând. Așa îmi place, credința liniștită și tăcută. Dacă poți avea credință...

Bună seara, doamnă. Crezi din toată inima? Sunt un străin pentru tine, nu te-am văzut în viața mea, dar Isus te-a cunoscut dinainte de a te naște. Te-a cunoscut de când ți-a făcut duhul, înainte de

întemeierea lumii, când existai numai ca duh. Atunci El știa că într-o zi ai să vii aici pe platforma, aceasta. Acesta este Domnul meu; El știe totul despre noi.

Eu știu că El este cu tine. Tu nu ești din acest oraș și nu ai venit aici pentru tine, ci pentru un predicator. Acest predicator este o femeie care are probleme cu inima. Ea este predicator penticostal. O văd ridicându-și mâinile și predicând cu putere. Și mai este ceva: în ultimele zile a început să scuipe sânge. Aceasta se întâmplă în statul Kentucky, lângă Covington. O văd mergând pe malul râului de acolo. Așa este. Ia batista aceea și pune-o peste ea ca să fie vindecată, în Numele lui Isus.

Binecuvântată fie legătura care ne lipește inimile de Isus Hristos. Dacă crezi, toate lucrurile sunt cu putință. (Marcu 9:23). O, El este atât de dulce și de iubitor! Îl iubesc din toată inima mea și sunt sigur că și voi.

Doamna care stă acolo la capăt...ai o suferință femeiască. Crezi că Isus te vindecă? Dacă crezi din toată inima, vei avea vindecarea; numai să nu te îndoiești. Amin.

Doamnă, tu ești foarte bolnavă. Ai o tumoare la stomac, dar Isus te poate vindeca. Crezi aceasta? Vino aici.

Tată ceresc, fie-Ți milă de femeia aceasta care este sub umbra morții. Tu poți s-o faci bine. Îngăduie aceasta, Doamne. Fie ca dragostea Ta veșnică și binecuvântările Tale să rămână peste această femeie, în timp ce o binecuvântezi în Numele lui Isus. Fie ca ea să trăiască mulți, mulți ani pentru slava Ta. Amin. Domnul să te binecuvânteze, soră. Ai credință.

Tu crezi? Nu pari anemică, dar de asta suferi: de anemie. Crezi că Isus Hristos te va vindeca și va binecuvânta și batista aceea? O, dragă Isuse, mă rog ca Duhul Sfânt să vină la această femeie, s-o vindece și s-o facă sănătoasă. Amin. Domnul să te binecuvânteze, soră.

Doamnă, te rogi pentru un nepoțel care este suferind și nu poate să vorbească bine. Crezi că Isus îl va face bine pe copil? Da? Atunci nu te teme; ai credință. L-am văzut pe micuț stând aici, acum câteva minute, așa că ai credință. Eu cred că va fi bine. Amin. Îl iubești pe Domnul? Trebuie s-o faceți din toată inima.

Doamna cu părul pieptănat așa, cu haina roz și cu ochelari, care șade acolo, cu artrită, crezi că Isus te va face bine? Cea care stă la rând, acolo lângă doamna aceea, crezi din toată inima că Isus te va face bine? Îl crezi? Dacă Îl crezi, poți avea ceea ce ai cerut. Amin. O, El este viu, iar dacă-L credeți veți primi ceea ce cereți. Așa este.

Dar trebuie să-L
credeți.

Doamna de aici are probleme cu sinusurile. Crezi,
că Isus îți va vindeca sinusurile? Doamna de lângă ea are
vene varicoase, cea
care stă în spate. N-o vedeți? Cu siguranță, aceea este mâna
ta. Amin.

O, aceasta este puterea lui Dumnezeu! Încerci să
ajungi la o persoană și găsești patru. Nu e minunat?

Bună seara. Suntem străini, nu-i așa, domnule? Nu
ne cunoaștem, dar ai probleme cu auzul. Vino aici. Pleacă-ți
capul pentru un
moment.

O, Isuse, Fiul lui Dumnezeu, nu avem nevoie de
minuni ca să credem. Doamne, singurul lucru de care avem
nevoie este să știm că
inimile noastre sunt curate în ochii Tăi. Vrei să deschizi
urechile acestui om,
ca să poată auzi ce-i spun? Îngăduie
aceasta, Tată. Dacă faci aceasta, Îți vom fi recunoscători.
Tată, el este un
bărbat și trebuie să aibă credință, iar eu îl provoc pe acest
diavol prin
credință. Duh de surzenie îți poruncesc să ieși din acest om
și să-l părăsești
în Numele lui Isus.

Acum mă auzi, nu-i așa? Îl iubești din toată inima?

Acum ți-ai primit auzul. Vedeți? Nu este El minunat? Sigur că este. Și încă
ceva! Văd că ai și o tumoare, dar Isus Hristos te poate vindeca, așa-i? Crezi
din toată inima? Prenumele tău este Jerry, nu-i așa? Iar numele de familie este
Mann, și locuiești în orașul Gary din statul Indiana. Este adevărat? Numărul
tău este 2689, este adevărat? Acum crezi din toată inima? Locuiești pe strada
Fulton. Du-te acasă bucuros și sănătos, în Numele lui Isus Hristos.

Să Îl lăudăm pe Domnul. (adunarea spune: „Îl lăudăm pe Domnul!”).

Doamnă, vrei să mergi acasă și să-ți mănânci cina cu poftă? Ulcerul acela vechi este dus de la tine. Du-te și spune: „Îți mulțumesc, Doamne.”

Crezi, domnule? Știi ceva? Astma va pleca de la tine, tusea va înceta și dacă crezi, te vei face bine chiar acum. Crezi din toată
inima? Atunci du-te și nu mai tuși, în Numele lui Isus. Amin.

Vino, doamnă. Doamna aceasta bătrână are probleme femeiești; te-au necăjit încă de când a început menopauza. Este adevărat, nu-i
așa? E-n regulă. Du-te acasă și fii sănătoasă, în Numele Domnului Isus.

Să spunem: „Lăudat să fie Domnul.” (adunarea zice: „Lăudat să fie Domnul.”). Umblă, spune: „Artrita e dusă de la mine.” Amin. Și fii sănătos.

Haideți să spunem: „Lăudat să fie Domnul.” (adunarea zice: „Lăudat să fie Domnul.”).

Du-te și mănâncă liniștit cina, căci boala de stomac este dusă. Să spunem: „Lăudat să fie Domnul.”

Credeți? *„Toate lucrurile sunt cu puțință pentru cei care cred.”* Dacă ești credincios, primești vindecarea. Cine vrea să fie vindecat, să ridice mâinile. „Dacă poți crede.” Eu cred chiar acum.

N-o aduceți aici pe doamna; stă chiar lângă mine. Da, domnule, Dumnezeu să vă binecuvânteze acolo sus la balcon. Cel care se uită la mine, are probleme cu nervii. Ridică-ți mâna. Domnul să te binecuvânteze. Da, bărbatul de culoare care stă acolo în spate de tot. Da, domnule, ai fost vindecat chiar atunci. Isus Hristos te-a făcut bine.

Aleluia. Vă cer să aveți credință și să vă uitați spre Isus Hristos și să aveți părtășie cu El. Puneți-vă mâinile unii peste ceilalți ca să încheiem.

„Credința mea privește sus la Tine,

Miel de la Calvar,

Mântuitor divin;

Ascultă-mi rugăciunea,

Îndepărtează-mi păcatele

Și nu mă lăsa să rătăcesc

Departe de Tine.

Isuse, Isuse, Domnul meu, Domnul meu!

Doamne, fie
ca Numele lui Isus să-i vindece pe toți. În Numele lui Isus
Hristos, fie ca
Duhul Tău să treacă peste acești oameni chiar acum și să-i
vindece pe toți.
Satană, tu nu poți subjuga această mulțime; ieși afară de
aici! Te mustru în
Numele lui Isus Hristos! Părăsește acești oameni și fie ca
Duhul Sfânt să preia
și să vindece fiecare persoană de aici pentru slava lui
Dumnezeu, în Numele lui
Isus Hristos.